

sit et debeat, num. 5 et 6 l. 4 tit. 29 part. 7.—usque ad quantum tempus debeat in carcere detineri, et qualiter, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—si fugerit carcerem qualiter puniatur, gloss. l. 15 per text. ibi, t. 29 part. 7.—Et an habeatur pro confesso, ibi.—Et quid si aufugit interveniente scientia vel negligentia custodis, an melius puniatur, ibi n. 5.—Et qualiter puniatur eximens delinquentem à carcere per vim, per n. 1 l. 14 ibi, per text. ibi.—Delinquens factus, vel verbo quando pœna mortis puniatur, n. 2 et 3 l. 3 tit. 51 part. 7.—consulendo, an et quando pro consilio veniat pœna mortis puniendus, n. 5 ibi per illum text.—ipse puniendus est, alter verò non, gloss. l. 9 per text. ibi, l. 3 tit. 51 part. 7.—si in exilium mittatur, sive ad tempus, sive in perpetuum, si illud fregerit, qualiter puniatur, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 51 part. 7.—Et an iudex inferior possit indulgere exilium, ibi n. 3.—Delinquentes publicè puniri debent, non clam, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 51 part. 7.—Et quis indulgere possit delinquentes, et quando, et qualiter, et de effectu remissionis delicti à Principe factæ, gloss. l. 1 et n. 5 l. 2 tit. 52 part. 7.—Delinquens postquam delictum confessus fuit, vel sibi fuit probatum, vel tantum fuit de crimine accusatus, qualiter ligari, et carcerari possit, euscumque conditionis sit captus, n. 4, 5, 6, 7 et 8 l. 4 per text. ibi, tit. 29 part. 7.

TRANSIGENS delinquens si accusetur ab aliquo, et cum accusatore super tali crimine transegerit, an transactio teneat, et illum à pœna liberet, et quando, et qualiter, et an crimen fateri videatur, et puniri possit, et quando, et quid si timeat accusari, gloss. l. 22 per illum text. t. 1 p. 7.—Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, vel non, ibidem in n. 3, 4 et 5 cum sequent.—Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem, si postea subsequatur, dict. n. 5 dict. l. 22 tit. 1 part. 7.—Et an tali transactione omnium hæredum assensus requiratur, vel non, ibi in n. 6.—Et an talis transactio accusato prosit, quominus illo delicto amplius accusari non possit à nemine, ibi n. 11 quæst. 2.—Et an idem dicendum sit in pacto gratuito, quod in transactione dicitur, n. 5 et 7, et n. 11 dict. l. 22 t. 1 p. 7.—Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterii, vel de raptu, an tunc transactioni locus sit, ibi n. 12 et 15.

OCCIDENS SE, delinquens, si postquam fuit de crimine accusatus, se occidat, an causa finiatur, vel non, et cui bona ipsius applicentur, gloss. l. 24 tit. 1 part. 7.—Et quando dicitur quòd delinquens metu criminis se occidit, et quæ requirantur, ut et tunc bona applicentur fisco, ibi n. 2, 3, 4 et 5.—Et an hodie etiam in isto casu bona fisco applicentur stante authent. *bona damnatorum*, et ll. hujus regni, vide ibi in n. 7.

EFFICITUR INFAMIS, delinquens etiam in criminibus publicis ante sententiam non est infamis, et quando sic; et quid post sententiam, n. 2 cum aliis ibi, l. 5 tit. 6 part. 7.—Delinquens si in ipso crimine deprehendatur, an et quando, et ex quibus delictis remaneat infamis, n. 12 l. 5 tit. 6 part. 7.—si crimen in iudicio fuerit confessus, an et quando ex hoc remaneat infamis, n. 15 dict. l. 5 tit. 6 part. 7.

DEMENS, vel DEMENTES aliquem de sacro fonte levare non possunt, n. penult. l. 6 tit. 4 part. 1.—Dementes à nativitate, an admittantur ad regni successionem, n. 19 l. 2 tit. 15 part. 2.—Et quid si iste filius furiosus, vel demens, habuerit filium non dementem, an ejus filius non demens ad regnum admittatur, ibidem.—Dementes, an et quando possint matrimonium contrahere, et quid de furioso, et ebrio, n. 3 l. 6 tit. 2 part. 4.—qui dicantur, et an stipulatione obligentur, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—Demens si delinquat, an possit accusari, et puniri, n. 8 et 9 l. 9 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

DENARIUM cuius valoris sit, per n. 2 l. 7 tit. 18 p. 1.

DENS, dentium amissio reputatur magnum damnum, n. 6 per text. ibi, l. 2 tit. 25 part. 7.

DENUNTIANS, vel DENUNTIATOR.—si unum omittat denunciare, cum plures sint malefactores, an valeat ejus denuntiatio, n. 4 l. 6 tit. 17 part. 5.—Denuntiatore, an eum excuset fama publica, n. 4 ad fin. l. 6 tit. 17 p. 5.—Denuntiator si delictum non probet, qua pœna puniatur, n. 4 l. 5 tit. 1 part. 7.—Et quid de denuntiante ex necessitate sui officii, ibidem.—Denuntiator, an dato quòd à pœna calumniæ excusetur, an tunc ab expensis excusetur, ibidem in n. 5.—si ratione officii denuntiet aliquem, licet non probet, benè excusatur, et quando, n. 4 dict. l. 5.—Denuntians ab accusatore in quo differat, et an præmium quod ex statuto accusatori datur, debeatur denuntianti, et quando, num. 2 l. 27 tit. 1 part. 7.—Denuntiator quando ad probationem delicti teneatur, vel non, num. 3 dict. l. 27 ibi.—si non probet delictum, quod denuntiat, qua pœna puniatur, ibidem in num. 4.—si sit proba et honesta persona, an propter ejus denuntiationem sit ad inquisitionem deveniendum, ibi in num. 7.

DENUNTIARE an liceat peccata occulta, et quando, n. 10 l. 35 tit. 9 part. 1.—Et quid in teste, num. 1 l. 5 t. 17 part. 5.—Denuntians si unum omittat denunciare, cum plures sint malefactores, an valeat ejus denuntiatio, n. 4 l. 6 tit. 17 part. 5.—Denuntiare, et quando quis à denuntiatione excusetur, dict. n. 4 dict. l. 6 tit. 17 p. 5.—an et quando teneatur syndicus ad hoc in aliquo loco constitutus, et quando non, dict. n. 4 ad fin.—Denuntiatori, an excuset eum fama publica, ibid.—Denuntiatio evangelica, an habeat locum contra victorem, si conscius fuit falsitatis propter quam lata fuit sententia, et fuerunt viginti anni transacti, n. 3 l. 2 tit. 26 p. 3.—Denuntiare potest ecclesiæ illæ, qui debitum præscripsit, et ideo non vultolvere, n. 1 in fin. l. 12 tit. 29 part. 5.—Et an contra præscribentem etiam cum bona fide possit haberi recursus per viam denuntiationis evangelicæ ad ecclesiam, n. 2 l. 22 ibi.—Denuntiare opus novum, v. in verbo NUNTIARE, et verbo OPUS.—quo tempore teneatur emptor venditori, quando inquietatur in re empta, n. 3 l. 52 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et quid si venditor sit absens, an sit denuntiandum ejus uxori vel familiæ, n. 4 dict. l. 52.—Et quid si emptor, qui non denunciavit, probet, quòd non intererat venditoris nuntiatio sibi fieri, d. n. 4 d. l. 52.—Et an emptor possit agnoscere bonam fidem, et res restituere sine

sententia, ex quo cognovit illam alienam, ibi.—Et an sufficiat illud principali denunciare licet non denuntietur fidejussori, dict. n. 4 in quæst. 1.—Denuntiare an possit directò emptor secundus vel tertius auctori auctoris sui, et quando, in dict. quæstione 1.—teneatur emptor venditori, non solum quando ipse convenitur, sed etiam si agat ipse, ibi in quæst. 4.—an teneatur emphyteuta auctori suo, quando inquietatur super re emphyteutica, d. n. 4 in quæst. 4.—an teneatur emptor venditori, quando necessitas denuntiandi fuit remissa per factum, ibi in quæst. 6.—Et quid si emptor et venditor essent simul conventi, ibidem in quæst. 6.—Denuntiare an sufficiat emptori solummodo, an verò requiratur quòd ipse emptor venditionem requirat, ut rem illam, quam sibi vendidit, defendat, dict. n. 4, d. l. 52 in quæst. 7.—an et quando teneatur iudex delictum alicujus Regi, et quid si illud malitiosè fecerit, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—an possit ille, qui accusare prohibitus est, n. 2 dict. l. 5 tit. 1 part. 7, et n. 1 l. 27 ibid.—crimina, qui possint, et quando omnibus de populo permittantur, vel non, n. 1 l. 27 t. 1 p. 7 per illum text.—Et ex quibus colligatur aliquem velle accusare, vel denuntiare, n. 2 dict. l. 27.

DENUNTIATIO si non fiat in ecclesia etiam ad sponsalia de futuro, matrimonium erit clandestinum, n. 5 et 6 l. 1 tit. 5 part. 4.—Et quid si peccatum sit occultum, et soli denuntianti notum, an iudex in publico illud trahere possit, vel ad aliquem actum judiciale procedere, vel illis subtrahere sacramentum, vel excommunicare in genere, n. 16 in prolog. 4 p.—Denuntiatio facta in ecclesia sine diei appositione, an teneat, et obliget, et quando, n. 2 l. 5 t. 9 part. 4.—Et qualiter debeat esse ista diei oppositio, ibidem.—Denuntiatio an admittatur post terminum à sacerdote positum, si adhuc matrimonium non fuit contractum, et quid si sponsus multas expensas fecit, ibi in n. 4.—Denuntiare, an et quando teneatur aliquis illud, quod scit ab alio, si ille est levis opinio, n. 6 l. 5 t. 9 p. 4.—Et quid si juret se ignorasse in tempore denuntiationis, neque adsit justa ignorantia, ibi n. 7.—Denuntiatio, quæ debet fieri in personam venditoris per emptorem, quando inquietatur in re empta, an habeatur pro jam facta, quando debitor est absens, vel an debeat uxori vel familiæ fieri, n. 4 l. 52 tit. 5 p. 5.—an debeat fieri, quando constat rem venditam esse alienam, et sic quando non intererat venditoris denuntiationem fieri, et an emptor possit rem emptam restituere non expectata sententia, quando sibi constat rem esse alienam, dict. n. 4.—an sufficiat quòd fiat principali, licet non denuntietur fidejussori, dict. n. 4 in quæst. 1.—Et an secundus, vel tertius emptor possit directò denunciare auctori auctoris sui, et quando, in dict. quæst. 1.—Et an in denuntiatione teneatur emptor ostendere venditori copiam libelli, dict. n. 4 quæst. 2.—Denuntiatio an debeat per emptorem fieri substituto conditionali, dict. n. 4 in quæst. 3.—emptoris non est necessaria quando à principio fuit remissa per pactum contrahentium, ibi in quæst. 6.—non est necessaria, quando emptor, et venditor simul essent conventi, ibi in dict. quæst. 6.—Et an sufficiat quòd emptor denuntiet ven-

ditori, quòd in re empta molestatur, vel an requiratur, quòd ipse illum requirat, ut rem sive venditam defendat, dict. n. 4 in quæst. 7, dict. l. 52 tit. 5 part. 5.—Et licet emptor non denuntiet venditori de lite mota super re empta, nihilominus tenebitur venditor de evictione in tribus casibus, quando aliàs venditor sciebat litem motam sine emptoris denuntiatione, ibi quæst. 7.—Denuntiatio facta venditori per emptorem, ut rem defendat, si ipse venditor nolit defendere, an ratione denuntiationis emptor, qui non defendit, agat de evictione contra debitorem, n. 4 l. 55 tit. 5 part. 5.—an prius debeat à creditore volente vendere pignus, debitori fieri, quam ipse vendat, et quando creditor ad hoc non teneatur, n. 2 l. 41 tit. 15 part. 5, et ibi n. 4 et 5 l. 48 ibidem.—qualis esse debeat, ut creditor possit pignus vendere, n. 3 l. 42 ibidem.—Denuntiatio trina quando requiratur, neque una tantum sufficit, dict. n. 5 per text. ibi.—Et an iudicis vel Regis officiales ad delictorum denuntiationem teneantur, et quando, et quid si militiosè fecerint, glos. l. 5 tit. 1 part. 7.—Denuntiatio an habeat locum, ubi accusatio institui non potest, n. 2 dict. l. 5.—Et quibus permissa sit denuntiatio, n. 1 l. 27 t. 1 p. 7.—Denuntiatio et accusatio in quo differant inter se, n. 2 dict. l. 27.—Et quando denuntiatio alicujus sufficiat ad inquirendum de crimine, ibi n. 7.—Denuntiatio de occultis rebus fieri non debet, n. 3 l. 4 tit. 29 part. 7.

DEPINGERE arma sua, an liceat construere ecclesiam de novo, in tali ecclesia, n. 8 in fin. l. 3 tit. 4 part. 6.

DEPONERE, deponi an possit Prælatus propter suam negligentiam, n. fin. l. 48 tit. 1 part. 4.—in quo differat à deposito, n. 1 l. 1 tit. 5 part. 5.—an possit aliquis pecuniam penes usurarium, et quando sic, n. 4 l. 2 tit. 5 part. 5.—in ecclesia benè licet, et an ipsa reddere obligetur, ac si alius recepisset, n. 1 l. 7 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et quando excusetur debitor, licet non deponat pecuniam, n. 4 l. 8 tit. 14 part. 5.

DEPONENS si sit latro, an eis res reddi debeat, et quid si sit bonæ fidei possessor, an domino præferatur, n. 2 per text. ibi, l. 6 tit. 5 part. 5.—quando, et in quibus debeat aliis creditoribus præferri in restituendo sibi deposito, n. 1 l. 9 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et an quibuscumque creditoribus præferatur, sive personalibus, sive realibus, scilicet illis, qui in bonis tacitam habent hypothecam, n. 3 l. 9 tit. 5 part. 5.—Deponens an in reddendo sibi depositum fisco præferatur, et quando non, n. 9 l. 9 tit. 5 part. 5.—servum suum latronem penes aliquem, non monendo sibi de vitio servi, vel si talis dominus de hoc sit ignorans, qualiter ipse depositarias, cui aliquid servus furatus fuit, agat contra dominum deponentem, dict. n. 3 l. 10 ibidem.

DEPOSITARIUS an teneatur reddere depositum, si sciat quòd si reddit, statim perderetur vero domino, n. 6 l. 7 tit. 18 part. 2.—qualiter agat contra dominum servi deponentem illum, si sciens esse latronem non monuit in depositario, et servus postea aliquid furavit depositario, num. 3 l. 10 per textum ibi, tit. 5 part. 5.—licet neget rem sibi depositam habere, tamen semper contra eum præsumitur, et qualis casus illum excuset, num. 6 l. 10 tit. 14 part. 3.—Et an dominium rei depositæ tran-

seat in depositarium, et quando sic, quando verò non, n. 4 l. 2 tit. 5 part. 5.—Depositarius an in se suscipere videatur periculum rei depositæ, et quando, dict. n. 4 l. 2 tit. 5 part. 5.—quando liberatur, si reddat depositum de mandato iudicis, si iudex fecit depositum, et quando non, n. 4 l. 3 tit. 5 part. 5.—si sit clericus de voluntate iudicis sæcularis, an ipse compelli possit restituere, ibid. in n. 5.—utrum esse possit religiosus, et an et quando ejus Abbas pro tali deposito obligetur, ibid. n. 4 et 6. ibi.—Et qualis culpa in eo consideretur, ut ipse teneatur, n. 7 per text. ibi, dict. l. 3 tit. 5 part. 5.—Depositarius quando de levi, et quando de levissima culpa teneatur, et an de casu fortuito teneatur, n. 11 per text. ibi, l. 3 tit. 5 part. 5.—an teneatur de levi, vel levissima culpa, quando pro custodiendo deposito pretium recepit, ibi n. 12.—an teneatur quando sibi fuit res furata, et an hoc debeat probari, et per quem, num. 1 et 2 l. 4 ibidem.—an teneatur de casu fortuito, et quando sic, n. 2 cum aliis ibi, per illum text. dict. l. 4 ibi.—morusus, an teneatur etiamsi res eodem modo esset peritura penes illum, qui illam deposuit, ibi n. 6.—quando dicatur esse in culpa, si res depositæ perdantur casu fortuito, et an tales res suis præponere debeat, et qualiter hoc probetur, et an iudicis arbitrio committatur, n. 8 l. 4 ibi.—an habeat jus retentionis rei depositæ pro expensis factis in re deposita, n. 1 l. 10 ibi.—gratia sui tantum, an teneatur depositum reddere licet pereat casu fortuito, et an tunc casus illum liberet, vide ibidem n. 9.—et ejus hæredes rem depositam reddere tenentur, et ubi reddere debeant, n. 1 et 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—Et quibus reddere teneantur ipsam rem depositam, ibidem in num. 5.—Et qualiter, quando plures sunt hæredes, ibi.—Depositarius tenetur reddere depositum, statim quòd sibi petitur, etsi inter ipsum et deponentem actum sit, ut post mortem sibi reddatur, n. 4 l. 5 tit. 5 part. 5.—an possit facere compensationem de deposita re cum debito deponentis, n. 5 dict. l. 5.—non tenetur uni reddere rem depositam, quando conventum fuit, ut uni sine altero non redderetur, ibi n. 6.—depositum reddere debet, rebus in eodem statu permanentibus, non verò si ex redditione aliquid mali timeretur, n. 1 per text. ibi, l. 6 tit. 5 part. 5.—an teneatur depositum bonæ fidei possessori reddere, non verò domino, ibi n. 2.—non debet reddere depositum furi domino cum eo veniente et petente, ne furi depositum restituatur; et an idem dicendum sit in castris datis sub homagio, an debeant reddi deponenti, licet postea veniat dominus petens castrum, ibi n. 3 per textum ibi.—Depositaria ecclesia depositum reddere obligatur, ac si alius recepisset, n. 1 per text. ibi, l. 7 tit. 3 p. 5.—Depositarius si neget recepisse depositum, et probeatur contrarium, qua pœna puniatur, n. 2 et 5 per text. ibi, l. 8 tit. 3 part. 5.—Et an sit infamis, dict. n. 3 et 4.—Depositarius in quibus rebus in eum transeat rei depositæ dominium, n. 4 l. 2 et n. 1 l. 9 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et an contra illum juret in litem, et an teneatur ad sumptus litis, ibi n. 6 et 7 per text. ibi.—Et an tunc habeatur ratio lucri, vel tantum damni

dati, ibidem in n. 6 per illum text. ibidem.—Depositarius morosus rem penes eum depositam cum fructibus restituere tenetur, et qualiter hoc intelligatur, n. 10 ibidem.—Et an debeat habere respectus ad tempus consumptionis, vel ad tempus restitutionis, ibidem.—Depositarius si utatur re deposita, committit furtum, n. 4 l. 3 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—cui res deposita, furata fuit, an contra furem aliqua actione agere possit, vel rei dominus, et quando, et qualiter, gloss. leg. 12 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—et si latronem in pœnam condemnaverit, an pœna sibi pertineat, ibidem in n. 2.—Depositum differt à custodia, n. 1 l. 72 tit. 18 part. 5.—an præsumatur, si quis nummos non in saculo, sed ad numerum alicui dedit, an verò præsumatur mutuum, n. 2 dict. l. 72.—Et an depositum possit retineri pro expensis in re deposita factis, n. 4 et 6 ibi, l. 9 tit. 2 part. 5, et gloss. l. 10 tit. 5 part. 5.—Depositum dicitur quando aliquid in custodiam recipitur, deponere verò aliud significat, n. 1 l. 1 tit. 5 part. 5.—an fiat necessitate urgente vel cessante, an aliquid intersit, n. 3 l. 1 t. 5 part. 5.—Et an do minium rei depositæ transeat in depositarium, et quando sic, quando verò non, ibidem n. 4 l. 2 et n. 1 l. 9 ibi.—Depositum an possit fieri de pecunia penes usurarium, et quando sic, dict. n. 4 dict. l. 1 tit. 5 part. 5.—factum de mandato iudicis, utrum liberetur reddens iudice mandante, et quando non, n. 1 l. 3 tit. 5 part. 5.—an fieri possit in femina, ibidem n. 2.—factum in clericum per iudicem sæcularem, potest per eumdem compelli ad restitutionem depositi, et qua ratione, n. 5 l. 3 tit. 5 part. 5.—an fieri possit in religiosum, et an, et quando Abbas pro deposito obligetur, n. 4 l. 5 tit. 5 part. 5.—Et qualis actio possit intentari contra Monachum recipientem depositum, non restituentem, ibidem.—Et qualis culpa consideretur ratione depositi in depositario, gloss. l. 3 t. 5 part. 5.—Depositum si perdat casu fortuito, an depositarius liberetur, et quis probare teneatur, n. 1 cum aliis ibi, l. 4 tit. 5 part. 5.—qualiter à depositario est observandum, et an debeat res suas depositis præponere, ibi n. 8.—datum gratia depositarii tantum, si pereat casu, an pereat periculo depositarii, ibi n. 9.—in quo loco à depositario vel ab ejus hærede debeat reddi, n. 1 et 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—Et quibus, et qualiter reddi debeat, ibi in n. 3 dict. l. 5.—Depositum debet reddi statim quòd petitur, licet inter depositarium et deponentem agatur ut non restituatur, nisi post mortem deponentis, vel depositarii, n. 4 l. 5 tit. 5 part. 5.—an possit compensari cum debito deponentis, quod depositario debet, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 5.—factum per constitutum quale sit, et an in tali deposito sit locus compensationi, dict. n. 5 dict. l. 5.—non debet uni ex depositariis reddi, quando conventum fuit, ut uni sive altero non redderetur, ibi n. 6.—debet reddi semper rebus in eodem statu permanentibus, non verò si ex redditione aliquid mali timeretur, n. 1 l. 6 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—an debeat reddi latroni, vel bonæ fidei possessori, et an talis domino præferatur, n. 2 l. 6 t. 5 part. 5.—non debet reddi furi, veniente domino cum eo, et petente, ne furi detur, et an idem dicendum sit

in castris sub homagio datis, ibi n. 5 per illum text.—de re propria factum, non tenet, n. 4 per text. ibi, l. 6 tit. 5 part. 5.—in ecclesia factum, an ecclesia ipsa reddere compellatur et obligetur, ac si alius recepisset, n. 4 l. 7 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—in ecclesia factum præsentibus Præfato, vel in præsentia Capituli, an ex hoc obligetur ecclesia ad reddendum, ibi n. 2.—Et quid si tale depositum fiat apud sacristam, qui ad hoc non est deputatus, sed ad custodiam vasorum, ibi.—si negetur per depositarium, et fuerit probatum contrarium, qua pœna puniatur, et an fiat infamis, n. 2 et 3 per text. ibi, l. 8, et ibi n. 4.—Et an teneatur ad sumptus litis, et an contra eum juret in litem, n. 5, 6 et 7 per illum text. ibi.—Et an tunc habeatur ratio lucri, vel tantum damni dati, ibidem in n. 9.—Depositum post moram debet reddi cum fructibus, et qualiter istud consideretur, n. 10 per text. ibi, dict. l. 8.—Et an debeat haberi respectus ad tempus consumptionis, vel ad tempus restitutionis, ibidem dict. n. 10.—Depositum, si stet in bonis defuncti, an deponens in illo vendicando aliis præferatur, n. 4 l. 9 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—Et qua de causa privilegium istud sit deponentibus concessum, ibidem in n. 2.—Et an in vendicando deposito præferatur non solum creditoribus personalibus, sed etiam realibus, et habentibus hypothecam, ibi n. 5.—Et an, et quando fiscus præferatur deponenti, ut prius ipse admittatur, et habeat hypothecam, quando deponens suum depositum, et quando non, ibi n. 9.—Et an pro expensis factis in re deposita competat depositario jus retentionis, n. 1 per text. ibi, l. 10 tit. 5 part. 5.—Et quando detur actio depositi contraria, et an tunc veniat levissima culpa, n. 2 l. 10 tit. 5 part. 5.—de servo latrone factum, si aliquid servus depositario furetur, qualiter dominus teneatur, n. 5 dict. l. 10 per text. ibi, tit. 5 part. 5.

DEPOSITUS propter id non efficitur de foro laicali, n. 3 l. 60 tit. 6 part. 1.

DEPORTATIO quid sit, n. 10 cum aliis ibi, l. 2 tit. 18 part. 4.—qualis sit, et an secum afferat bonorum publicationem, et gratiarum revocationem, n. 6 et 7 l. 4 tit. 51 part. 7.

DEPORTATUS, et hodie ista pœna deportationis, vel damnationis in metallum, an sint in usu, n. 2 et 6 l. 2 t. 18 part. 4.—perpetuè per sententiam, an ibi veniat tacitè bonorum confiscatio, et quid hodie, n. 8 dict. l. 2 ibi.—quis dicatur, et iste dicitur mortuus civiliter, et an retineat libertatem, et an efficiatur servus pœnæ, et quando sic, n. 9 l. 2 ibi.—quæ propter hoc amittat, et an retineat quæ juris gentium sunt, n. 10 l. 2 tit. 18 part. 4.—an retineat quæ sunt juris civilis, et an usucapere possit de novo, vel captam usucapionem continuare, ibi n. 11.—non potest facere testamentum, et an habeat hæredem ab intestato, ibi n. 12.—Et an testamentum istius antea factum irritetur, vel rumpatur per hanc damnationem, n. 2 l. 18 tit. 1 part. 6.—Deportatus an possit institui hæres ab aliquo, n. 1 l. 4 per text. ibi, t. 5 p. 6.—Deportati non sunt capaces extra causam alimentorum, n. 5 l. 5 t. 9 p. 6.—Et ibi quid hodie, et in deportatione venit necessariò confiscatio bonorum, et an iudex possit deportato bona reservare, n. 6 et 7 l. 4 t. 51 p. 7.

DEPOPULATORES agrorum, qui sint, et an extrahi possint ab ecclesia, n. 4 l. 4 tit. 11 part. 1.—Depopulator agrorum si occidatur, an occidens puniatur, ut homicida, n. 9 l. 3 per text. ibi, tit. 8 part. 7.

DEPREHENSUS cum furto in curia Regis debet occidi, et quid si sit homo nobilis, n. 18 l. 5 tit. 16 part. 2.—in crimine, an et quando sit ipso jure infamis, n. 12 l. 5 tit. 6 part. 7.

DESCENDENTES an cogantur adversus se testificari, si aliter veritas haberi non potest, n. 1 l. 11 t. 16 p. 5.—nsque ad quem gradum non debent compelli ad testificandum contra ascendentes, n. 2 dict. l. 11 ibi.—an succedant in emphyteuta recepta pro filiis, et descendentes, si ipsi hæredes non sint, vel repudiaverint hæreditatem, n. 1 l. 69 t. 18 p. 5.—an possint petere confirmationem emphyteusis finitæ per generationem; et quid si ecclesia, cui reversa fuit, illam pro se velit retinere, et nulli amplius concedere, n. 7 l. 69 tit. 18 part. 5.—usque ad quartum gradum non privantur bonis ascendentes, iudicantis injustè, quia corruptus pecunia, n. 9 l. 25 tit. 22 part. 5.—omnes an comprehendantur indistinctè, quando simpliciter fuit facta mentio de linea, n. 1 l. 2 tit. 6 p. 4.—adoptati cum ascendentes adoptantis matrimonium contrahere non possunt, n. 7 l. 7 tit. 7 part. 4.—alicujus, qui ab ecclesia feudum habuit, si petant in eos rei infeudationem fieri, an ecclesia possit in aliquibus casibus eis talem rei infeudationem denegare, et quando, n. 4 l. 5 t. 26 p. 4.—ex filia, an ad successionem feudi admittantur, sive masculi sive feminae sint, cum talis successio prohibita sit de jure filiabus, n. 2 l. 6 tit. 26 part. 4, et ibi n. 6.—in infinitum, an debeant in feudo patris succedere, vel an hoc in nepote extinguatur, n. 7 per text. ibi, l. 6 tit. 26 part. 4.—ab ascendentes in legitima gravari non debent, et quando possint, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 4 part. 6.—si hæreditatem repudiaverint, intra quantum tempus penitere possint, n. 2 et 5 l. 20 tit. 6 part. 6.—ex filio, an simul cum patruo succedant avo, vel proavo, n. 7 l. 5 tit. 15 part. 6.—semper excludunt ascendentes, etiam decedente aliquo sine testamento, n. 5 l. 4 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—si occidant ascendentes, qualiter puniantur, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 8 part. 7.

DESCRIPTIO, et bonorum sequestratio, qualiter fieri debeat in bonis delinquentis occultantis se, si vocatus fuerit, n. 6 l. 7 tit. 8 part. 5.—Et talis descriptio dicitur annotatio, et quid si accusatus nulla habeat bona, dict. n. 6.—Descriptio bonorum, an parte petente ad faciliorem causæ probationem fieri possit, et quid in causa criminali; et quid si testator tutori prohibeat, et remiserit ei factionem inventarii, an ad descriptionem bonorum teneatur, gloss. in proœmio, tit. 9 part. 5.

DESERTOR militiæ, quis dicatur, n. 5 per text. ibi, l. 5 tit. 22 part. 4.

DESISTERE quando teneatur quis, ut evitet pœnam propter suum factum, n. 16 l. 15 tit. 7 part. 6.

DESTRUENS, VEL DESTRUERE, et an destructa re duret privilegium, quod illi erat concessum, et quid si res illa rædificetur, n. 3 quæst. 19 l. 52 tit. 9 part. 6.—Des-